

Tartalom

- Tanévértékelés és egyéb gondolatok
 - Hajónapló
 - Ballagás 2002
 - Irodalmi melléklet
 - 12. E-megyünk
 - Fröccs
 - Szabadnapos küldetés
-

Tanévértékelés és egyéb gondolatok

Az idei tanév kiemelkedően sikeres volt iskolánk számára. Tanulóink szép eredményeket értek el. Erről és sok másról beszélgettünk Horváth Péter igazgató úrral.

Mennyivel sikeresebb ez az év, mint az előzők?

Tulajdonképpen mindig voltak sikerek, eddig sem panaszkodhattunk, de az elmúlt 3-4 évnél kifejezettebben jobb volt az idei. Nagyon sok szép verseny és OKTV helyezés született, iskolánk diákjai tényleg remekeltek. Idén az OKTV-n főleg a tizenegyedikesek nyújtottak szép eredményt, hiszen az első tíz között hatan voltak. Reméljük, a tendencia továbbra is hasonló marad.

A tantestület nemrégiben kapta meg a Pro Urbe díjat. Mi ez pontosan?

A Pro Urbe díjat Győr városa adta gimnáziumunk tantestületének, a város fejlődésében nyújtott segítségéért. Véleményem szerint azonban ez a díj ennél sokkal több embert illet meg. A mostani tantestületen kívül sokat köszönhetünk az elődöknek, és persze az ide járó diákoknak, hiszen az itt végzetek kb. 50%-a a város meghatározó személyisége lett. Ilyen módon tehát a város tényleg sokat köszönhet a gimnáziumnak.

Sokszor hallani a kifejezést: "a révais szellemiség". A tanár úr szerint ez tényleg létezik?

- Bizonyára van benne valami, de úgy gondolom, ezt is a diákok alakítják. Az iskola ebben az esetben a lehetőséget adja, hogy mindenki megtalálja a társat, barátot, közösséget. Ugyan már nem vagyok olyan gyakran diákok közt, de azt tudom, hogy nagyon sokféle ember jár ide, a mentalitás és az elvárások pedig önmaguktól ugyanolyanok. Ez a teremthetett egyfajta "szellemiséget" nálunk.

Hogy éli meg a tanári és igazgatói poszt közti különbséget?

16 éves koromtól a tanári pályára készültem, egyrészt a Révai miatt is. Másrészt ez a pálya akkor megbecsült volt. De tanítani, gyerekek közt lenni mindig szerettem, ezért is volt az igazgatóság eleinte kicsit rossz. Elszigetelt a diákjaimtól, nem lehetett elvegyülni az idejárók között. Ezen kívül a kötelezettség és a felelősség is sokkal nagyobb, de ezzel meg lehet birkózni, hiszen csak attól függ, mennyire veszi magára ezt a kötelezettséget az ember. Ha úgy gondolja, mindent megtett, amit kellett, és ami tőle tellett, akkor nyugodt lehet. (Igaz, az itteniekkel nem akadnak olyan hatalmas problémák.) Van sok kötelezettség, aminek eleget kell tenni, fárasztó és kellemes egyaránt. Persze ha ez a diákokkal kapcsolatos, akkor mindig kellemes!

Megint elbúcsúzott hat osztály. Milyen a viszonya a régi diákjaival?

Nagyon sok mindenkivel annyira jó a viszony, hogy sokáig visszajárnak. Ez persze az egyetem befejeztével egyre ritkább lesz, de ez az "elkopás" természetes, hiszen megvan a saját élete, akár innen messze.

Ön szerint milyen egy ideális tanár? Meddig szólhat bele a diák életébe?

Itt nem lehet általánosítani, hiszen ami az egyiknek ideális, az a másoknak nem jó. Az elvárások is egész mások pl. 15 és 24 évesen. A tananyag szent, azt el kell végezni, de hogy mit ad át, emberi pluszt, az is fontos. Viszont a tanár szerintem mindig legyen önmaga, ne látsszon másnak, mint ami. Éreztetnie kell a diákkal, hogy ez az egész miattuk van, értük tanít. Persze a diáknak is tudnia kell, hogy iskolában van. Így talán egy "kompromisszumot" lehet kötni, ami mindenkinek jó. Azt pedig, hogy mennyire szólhat bele a tanár a diák életébe, én nem mondhatom meg, de szerintem nem természetes, ha a tanárt egyáltalán nem érdekli a diákja. Ha tanárként szól bele, az valószínűleg a fegyelem miatt van, ha pedig emberként teszi ezt, akkor valóban felelősséget érez iránta.

Nemrégiben a tanár urat ország-világ láthatta egy politikai műsorban. Aktívan foglalkozik a politikával?

Érdekel, bár annyira aktívan azért nem foglalkoztat. Ha valaki politizál, attól elvárják, hogy valamelyik párthoz kötődjön, és azon párt nézeteit hangoztassa. Én viszont jobban szeretem a saját, szabad véleményemet adni. Ezt nemcsak ezen a téren gondolom így, hanem máshol is, például ha beszédet kell írnom évnyitóra, ballagásra, évváróra. Igyekszem elkerülni a közhelyeket, bár bizonyára van bennük igazság, ha közhellyé válhattak. De jobban szeretem, ha az ember a beszédében ténylegesen a megszólítotthoz szól.

Mit csinálna szívesen, ha nem tanár lenne?

Mivel régóta tanárnak készültem, más foglalkozás nem is érdekelt. De mindenképpen emberekkel szeretnék dolgozni, foglalkozni. A tanárság, igazgatóság azonban az, amit legszívesebben csinállok. Azt hiszem, nagyon fontos, hogy az ember azt csinálja, amit szeret. Nekem ez (a hobbik mellett persze - foci, filmek, bridzs) sikerült.

Kallay Kata 11.A, Csapó Mónika 11.B

Hajónapló - 2002. április 19.

Hajnali fél nyolc. Enyhe köd, szemerkélő eső. A legénység gyülekszik. Arcukon a közelgő megpróbáltatások feszültsége tükröződik (mindenki hót ideg, hangerő 200 decibel, az eső kitartóan csepegeg). A kapitány kilép a parancsnoki hídra. Vállán basszusgitar, keze kampó, melyen 60 nejlonszatyor és táskacsüng, állán kötés fedi el egy régi bukása nyomát. A vezérkar befejezi a tanácskozást, a gépezet beindul.

Reggel kilenc óra nyolc perc. Az eső mélán hull alá, a köd felszállt. A főkapjútben a hatalom nagydarab, ezüstös aromazáró fóliába tekert kulcsának átvétele után megkezdődik a külföldi drámakülönítmény előadása. A sportrajongók népes táborában a hangulat egyre magasabbra hág, amint elkezdődnek a különböző labdajátékok. Közben egyéb igényes programok szórakoztatják az istenadta népet (smink, mozi, punnyadó, tánc, ördögbotosok).

Délelőtt körülbelül fél 11 magasságában nagyjából. Az eső elállt, a nap süt, a legénység izzad, szomjas, csörög és morog. Megkezdődik a hajósinasok megmérettetése (a diák- diák sziva... ööö vetélkedő). Fantáziadús csapatnevek (Monyok, Üres Sörösdobozok, Haáz, Fröccs), és hasonlóan jó ötletek igényes kivitelezésben. Nagy közönség, és élvezhetőség. Ezek a főbb jellemzők. A csata hevében leghamarabb a Monyok gályája süllyed el, majd a Fröccs; az utolsó, szemtől szembeni párbajt pedig az ÜSD- legénység éli túl.

Dél előtt 11 óra 17 perc 21 másodperc. Harsonaszó, hétágra süt a nap. A nép a fedélzetre gyűl. A kapitány ordítására ("Bocs, elnézést, most már csak tényleg két perc, és kezdünk"...), a legénység elfoglalja a helyét. Dobpergés. A hangulat a tetőfokára (király)hág. A vitorlakötelek pattanásig feszülnek.

11 óra 19 perc 21 másodperc. Fáradó harsonás és dobos, időjárás: lásd fent. Ebben a pillanatban a jó kiállású, sok csatát megért (na persze!) fedélzetmesterek szavára a rögtönzött arénába lépnek az aznapi vészőfutásra ítélték. A rövid bemutatkozás után megindul a harc a túlélésért (hisz idén CSAK EGY MARADHAT!). A száj- és minden egyéb izmokat igénybe vevő megpróbáltatások után (gyorstalpaló, indiánokat megszégyenítő eredménnyel záruló arcfestő tanfolyam, az új TV-shop csodatermékek reklámozása, a rock és a rap közötti különbség felderítése) a Helyi Menő Királyok az előkelő második helyet foglalták el, és Piroskáék, ugyan állati segítséggel (ld.: Farkas) és egy fegyvernek minősülő tárggyal (ld.: puska), de nyerni tudtak, ezzel kiérdemelve hajószakácsunk műremekét, a gyümölcstortát.

Háromnegyed egy. Nap süt stb. Az együttesek megkezdik áldásos tevékenységüket, miközben a matrózok már a kikötéshez készülődnek. Az első fellépő az SFG (a rövidítés megfejtői között értéktelen ajándékokat sorsolunk ki), aztán következik a második (Phantazmagoria?). A kopogós, csúrdöngölő és duhaj matróztánc mellett helyet kap az egyre népszerűbb pogó nevű tánc(?) is. Elhangzik az utolsó dal, a hajókürt megszólal, jelezvén az út végét, az emberek a kiszálláshoz készülődnek, sokan már csónakon elhagyták a hajót.

Kettő óra. Révbe értünk. Egy kiáltás száll a levegőben: "Horgonyt le!". A hajó vitorláit lehúzzák, hogy egy évig pihenjenek, és jövőre majd újra feszesen dagadjanak. A legénység az utómunkálatokon dolgozik, de már nem sokáig...

Tamás és Matyi első tiszték 11.F

Ballagás 2002

Május 11-én végzőseink elbúcsúztak az alma matertől. A **ballagás** elsősorban az ō ünnepük, de velük együtt sok száz hozzátartozónak és diáktársnak fontos ez a rendezvény. Az ünneplőket kegyeibe fogadta ez az időjárás is, de ez az alkalom nem ettől vált emlékezetessé. Nagy öröm volt tapasztalni a búcsúzkodás örömteli meghatottságát, s utólag hallani az elismerő véleményeket.

Ballagó diákok

Mint a korábbi években is, a ballagás a 11. évfolyamos párhuzamos osztályok és az osztályfőnök úrvaló üzeneteivel kezdődött, még az osztályterekben. A búcsúséta után az ünnepség helyszínén az érdeklődők izgatott sokasága fogadta a végzősöket, s a fényképezés végeztével kezdetét vette az ünnepi műsor. Ennek egyik különlegessége az volt, hogy az iskola zenekarát a Zeneakadémiára felvételiző Drexler Vajk vezényelte.

A ballagók persze többszörösen is kivették részüket az ünneplés ceremóniális részéből: Csefő Kinga szavalta el Kipling Ha című versét, Nagy Bernadett és Nagy Veronika hegedűjátéka járult hozzá a hangulat emelkedettségéhez, Miklósy Hajnalka pedig évfolyamtársait képviselve köszönt el tanáraiktól és a diáktársaktól.

Az iskola vezetősége és tantestülete nevében Erdős László tanár úr, igazgatóhelyettes méltatta a végzősök eredményeit, s persze még ahhoz sem volt késő a már pár napja tartó folyamatos búcsúzkodás bölcs tanácsai és úrvaló aranyigazságai után, hogy megszívlelendő gondolatokkal is hozzájáruljon az érettségi előtt állók lelki-szellemi éréséhez. Lang Péter a 11. évfolyam képviselőjében búcsúzott az "elődöktől".

Az ünnepi események között szerepelt a jubileumi zászló átadása, melyet Németh Bálinttól, Ubrankovics Júliától és Törzsök Pétertől vett át Simon Balázs, Ferenczy Anna és Gruber Kristóf. Ezután a tudomány, a kultúra és sport jelképeinek átadása következett Gyöngyösy Balázs, Boda Enikő, Kui Szilárd, valamint Nagy Bernadett, Nagy Veronika, Babos Anikó, illetve Czérna Rita, Limp Alpár és Szórádi Katalin részéről, akik a végzősök kiemelkedő eredményeit képviselték az említett területek, csakúgy, mint az átvevők a "fiatalabb korosztályból": Bartalos János, Tóth Tamás, Jakab László, Ölveczky Anna, Schmidt Eszter, Milanivich Dominika, Juszt Ottó és Hoffmann Kitti.

A legeredményesebb ballagó diákok díjakat, jutalmakat vehettek át. Ullman-díjat kapott Dömötör Csilla és Berényi Ádám, az öregdiákok díját Takács Boglárka, a Révai-díjat Boda Enikő, Nagy Bernadett és Nagy Veronika, Kilián Zoltán, Turi Péter és Németh Ádám vehették át.

Irodalmi melléklet

Baráti Molnár Lóránt: Üzenet révais diákoknak

*"Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabad lelke diák."
(Ady Endre)*

Egy emberöltő zúgott el felettem,
De érzem: még mindig diák vagyok...
Álmomban újra iskolámban járok,
S várnak megint a régi jó padok.

Gyötörjön bár a fájdalom, a bánat,
A múlt üzen, hogy küzdjek - s küzdjete!
Honvéd liget, hűséges Alma Mater,
Volt iskolám, üzennék most neked:
Hallgassatok reám, mai diákok,
A sok jó szót őrizze szívetek!
Jó iskolánk ad szép és igaz álmot.

S ha majd ősz fejjel egyszer erre jártok,
Megértitek: oly igazak az álmok,
S hogy iskolánk adott erőt s hitet!

(A szonett szerzője a Révai-gimnázium diákjaként érettségizett 1968-ban. Az Iránytű első szerkesztői közé tartozott, első versei is itt jelentek meg. Győrött tanítói, Budapesten újságírói oklevelet szerzett. Több lapnál dolgozott, 9 kötetes költő, ART-díjas, a Cserhát J. Művészkörtől "Az év költője" címet kapta. Fenti verse olvasható lesz készülő kötetében is.)

12. E-megyünk

Igencsak nehéz helyzetben lennénk, ha bárki azt várná tőlünk, hogy emlékként értékeljük az elmúlt négy év eseményeit! Az idő úgy pergett, mint a filmkockák, miközben 24 óra történéseit mesélik el!

0 óra 0 perc! Az éjszaka sötétjében felriadva, tétova tapogatózások közepette döbbsz rá, hogy te is a Révai padjait koptatod! Körülöttes ismeretlen emberek! "Úristen! Velük kell majd négy évig"? - Igen, velük!

Reggel 6-kor már szürkül, kezdődik a második rész! Még játszi könnyedséggel veszed az akadályokat! Egyre jobban ismered és tapasztalod a körülöttes lebzselő emberek zaját! Kezdesz

belefolyni a társasági élet útvesztőibe is! Érzed, milyen jó csak úgy sodródni! A diáknapon naná, hogy ott szurkolsz a palánk melletti első sorban a srácoknak a tanári kar elleni focimeccs 40 izgi percében! A végső 6-6-os döntetlenből levonod a következtetést? A tanárok is emberek!

Közben déli 12-t üt a Városháza órája! Míg vígan elzenéli a szokásos dallamot, Te szépen a hátsó bejárat felé veszed az irányt! Közben végig az jár a fejedben, hogy most már minden pont számít! Persze azért a választások előtti nyüzsgés felpezsdít, és eltereli a gondolataidat! "A Plan-ET veled van!" - zengi az egész osztály, miközben éles harc folyik a legfinomabb falatokért! Majd a kis zöldfülű Benedekkel együtt irány az udvar! Lent mindenki tátott szájjal figyel az óriás, színes hőlégballont!

Most - úgy, mint eddig minden évben - lázasan készülsz az érettségi szünetben esedékes osztálykirándulásra! Egy cél lebeg a szemed előtt - jó legyen! Ennél jobban viszont csak a nyári fűzfői táborot várod! A vizet és a fincsi kaját el nem mulasztanád! És azok a kártyacsaták!

Újra végigizgulsz egy tanár-diák rangadót! - "Hát!... Palánk nélkül... 5-0-ás vereség" és mégis, mintha ők nyertek volna! Mikor újra átléped a sulis kapuit, már délután 6 óra felé jár! Sietsz, mert a folyosón csak egyfolytában az érettségit emlegető emberekbe botlasz! Összeszorul a szíved! Ahogy telnek az órák, kapod a hírt, hogy a tatabányai regionális diákolimpián a fiúk 3. helyezést értek el! És természetesen megint foci! Fáradhatatlanok! Az esti mérkőzésen le is győzik a tanári gárdát/csapatot! Az eredmény 2-0! Végre! Végre! Végre!

Talán mi is győzünk, és megnyerjük a már csak percekig tartó csatát! - 21, 22 - Már 23 óra! 10 perc múlva érettségi, és alig fél óra múlva felvételi!

Meghajlunk, és leköszönünk a Révai színpadáról! De nem örökre, csak egy remélhetőleg sikeres és eredményes élet erejéig! Fenyegetésképp? azért néha még visszanezünk! Megkukkantjuk az elsősöket, mennyire nem hiszik, hogy egyszer vége lesz! Pedig vége lett! Nekünk... most... E-megyünk!

Varga Judit

Fröccs (Búcsúzik a 12.F)

Szép volt, jó volt, köszönöm, ennyi. Végre vége. Szabadon távozhatunk a börtön melletti épületről, ami számunkra volt a zárka 6 hosszú és kemény éven keresztül. De vajon itt akarjuk-e hagyni a RÉVAIT? Szerintem felemás érzések keverednek bennünk, hisz örökké révaisoknak fogjuk érezni magunkat, de melyikünk nem vágyik egy kis változatosságra? Ugyanaz a padtárs, ugyanaz a hirdetés, reggel ugyanolyan kávé. Érthetetlenül néztem, és nem tudtam felfogni, hogy mit keresnek a volt révaisok a suliban. Mostanában, mikor otthon kéne készülnünk az érettségre, többen járunk suliba, mint azt tettük a tanév folyamán. Akkor nem hiányoztunk senkinek, bezzeg most feltűnik, hogy ki nincs itt. A RÉVAINAK mindig volt valami összetartó ereje, és a jelenlegi egyik meghatározó erő neve: Kovcsab. Ő tényleg a reformok híve, ezért is állt a diákparlament élére és a diákság oldalára. Csupán azért haragudtunk rá, mert nem tudott lemondani az Aneke frontemberéről a sulibulik alkalmával. Hányan kaptunk emiatt eddamérgezést? Az iskolában kevésbé ismert talán Németh Lajos tanár úr, de számunkra ő volt szinte minden: a menedék. Mindent kibírt, elviselt, és mi megpróbáltunk nem visszaélni a jóindulatával, bizalmával. Nem lehetett egyszerű nyugodtnak maradnia, és átérezhetik a helyzetét, akik ismerik a tomboló őserőket: Derst, Tilinkót stb. Osztályfőnökünk kérése csupán a cellux a szekrényre, igazolások a hiányzásokról és a teljes káosz elkerülése. A hely nem lenne elegendő, hogy leírjam az élményeinket a diákdiri-választásról, de ha valaki még nem hallott a FRÖCCSRŐL, az nyugodtan kérdezze meg az idősebb révaisokat. Szerintem nem kell írnom a sulibulikról, a bálokról, a Magyar-szakkörökről, Alibi kereséséről. Már

az elsősöknek sem kell elmondani, hogy Győr egyik leglátogatottabb nevezetessége a kékduna, és a bridzsezésen sem a kártyajátékot kell mindig érteni. A búcsú mindig szomorú, de nekünk nem kell elköszönnünk a RÉVAITÓL, a második otthonunktól, mert akármerre járunk majd, mindig találkozunk olyanokkal, akik szintén elmondhatják magukról, hogy a Nagymúltúnak voltak a diákjai. Annak tudok igazán örülni, hogy ezentúl nem fogják az életünket 45 perces szünetekkel tarkítani. Nem fenyegetésként, de higgyétek el: még találkozunk.

12.F

Szabadnapos küldetés

Személy, személyek csoportja: 9.F.

Küldetés: osztálykirándulás.

A Küldetés teljesítéséhez rendelkezésre álló idő: 2 nap.

Célállomás: Bécs (Ausztria fővárosa, németül Wien)

Előrelátható veszteglés és kényszerű szünet az ökörködésben: 1 éjszaka.

A Küldetés irányító személyei: Erdős László, Erdős Lászlóné.

A 9.F kirándul. Az indulás után szerencsésen kikerüljük a négy órás határdugót hegyeshalomnál? Így még délelőtt elértük Bécsset az "Ismerjük meg hazánkat" fedőnevű akció keretében. Itt megnéztük a Burgot, a Hundertwasser-házat és a Stephansdomot, majd 20 percnyi szabadidőnkben lefényképeztük a tornyos fagyicsodákat. A biztonság kedvéért magunkkal vittük Erdősné tanárnőt, hátha a mi harci terepen keveset edzett némettudásunk nem lenne elegendő, de Bécsben csak kínaiakkal és amerikaiakkal találkoztunk.

Ausztriában megjártuk még Bécsújhelyet, ahol az a néhány hely, ahová menni akartunk, mind zárva volt, és a schönbrunni kertet, ahol Erdős tanár úr stopperrel mérte ki az időnk: ezalatt felrohantunk a kilátóba, fényképeztünk a szökőkutaknál, és üldöztük a mókusokat. Az eisenstadti kitérő sem volt túl hosszú, de legalább megismertük Burgenland történelmét (Erdős tanár úr).

A soproni szállás pont nekünk való volt (problémás gyermekek óvodája), és a tanár úr is tolerálta az éjszakai életet. Másnapi soproni városnézésünk fő eseménye személyesen a magyar trónörökös, Habsburg Ottó volt, akit a Storno-ház előtt pillantottunk meg, majd hajókáztunk a Fertő-tavon is, utolsó állomásként pedig a fertői kastély kertjét csodálhattuk meg.

A hazafelé út már menetrendszerűen zajlott, és idén végre nem a buszon töltött idő volt a legizgalmasabb.

Kornfeld Eszter 9.F

U.i.: A küldetés során személyi sérülés nem történt, így a csapat következő akciója során már komolyabb feladat elvégzésére is alkalmas-lehet...